

คำวินิจฉัยของ นายศักดิ์ เตชะชาญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๓๑/๒๕๕๗

วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ประธานรัฐสภาขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ กรณีมีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญกรณีร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.

ประธานรัฐสภาเสนอเรื่องพร้อมความเห็นขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ กรณีมีปัญหาความขัดแย้งในการใช้อำนาจหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญว่า การที่รัฐสภาได้ให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. พร้อมส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อนายกรัฐมนตรีนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๓ หากก่อนที่นายกรัฐมนตรีจะนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวาย ได้ตรวจพบปัญหาข้อความที่ขัดแย้งกันในร่างพระราชบัญญัติ รัฐสภานำร่างพระราชบัญญัตินั้นกลับคืนมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์ก่อนแล้วจึงส่งให้นายกรัฐมนตรีนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๓ ได้หรือไม่

ข้อเท็จจริง สรุปได้ว่า สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ตรวจพบว่า ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ที่รัฐสภามีมติให้ความเห็นชอบและสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรส่งมาให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อนายกรัฐมนตรีนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธยประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมายตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๓ ตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สผ ๐๐๑๔/๑๓๕๕๑ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ นั้น การแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษตามความในมาตรา ๑๘ (๘) บัญญัติให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาเสนอเรื่องเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งและถอดถอน แต่ความในมาตรา ๕๒ บัญญัติให้สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษและการแต่งตั้งและถอดถอนอาจารย์พิเศษตามความในมาตรา ๑๘ (๕) บัญญัติให้สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอน แต่ความในมาตรา ๓๑ (๗) บัญญัติให้อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอน ซึ่งไม่สอดคล้องและขัดแย้งกัน อันเป็นปัญหาข้อกฎหมาย สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเห็นควรให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรถอนคืนร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.

จึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๖ ถึงเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรให้นำกลับไปพิจารณา
ดำเนินการให้ถูกต้อง ประธานสภาผู้แทนราษฎรจึงได้มีคำสั่งให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ถอนร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวกลับคืนมาก่อน และประธานรัฐสภาเห็นว่า เป็นปัญหาที่เกี่ยวกับการ
ปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งประกอบด้วย สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และนายกรัฐมนตรี
อีกทั้งเป็นปัญหาความขัดแย้งที่จำเป็นต้องชี้ขาดว่า จะนำร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.
ขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายตามความในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๓ โดยที่ข้อความบางส่วนในร่างพระ
ราชบัญญัติดังกล่าวมีความคลาดเคลื่อนขัดแย้งกัน หรือหากรัฐสภานำร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
ราชภัฏ พ.ศ. กลับมาแก้ไขจะดำเนินการได้เพียงใดหรือไม่ สมควรที่ศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณา
วินิจฉัยเพื่อเป็นบรรทัดฐานในการปฏิบัติให้ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญต่อไป จึงเสนอเรื่องพร้อมความเห็น
ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

ศาลรัฐธรรมนูญรับไว้ดำเนินการตามข้อกำหนดฯ และรับไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๖๖ ทั้งแจ้งให้ประธานรัฐสภา นายกรัฐมนตรี ประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา
ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร และประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. วุฒิสภา สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักเลขาธิการ
คณะรัฐมนตรี เพื่อทราบและให้โอกาสชี้แจงแล้ว

พิจารณาแล้ว การตราพระราชบัญญัติเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธยและประกาศ
ใช้บังคับเป็นกฎหมายได้ มีกระบวนการตามที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ โดยมาตรา ๕๒ บัญญัติว่า
“ร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญจะตราขึ้นเป็นกฎหมายได้ก็แต่โดย
คำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา” ซึ่งมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “รัฐสภาประกอบด้วยสภาผู้แทน
ราษฎรและวุฒิสภา” และวรรคสอง บัญญัติว่า “รัฐสภาจะประชุมร่วมกันหรือแยกกัน ย่อมเป็นไปตาม
บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้” มาตรา ๑๗๒ บัญญัติว่า “ร่างพระราชบัญญัติและร่างพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญให้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรก่อน” โดยมาตรา ๑๗๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า
“ภายใต้บังคับมาตรา ๑๘๐ เมื่อสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญที่เสนอตามมาตรา ๑๗๒ และลงมติเห็นชอบแล้ว ให้สภาผู้แทนราษฎรเสนอร่าง
พระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้นต่อวุฒิสภา วุฒิสภาต้องพิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่เสนอมานั้นให้เสร็จภายในหกสิบวัน แต่ถ้า
ร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้นเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน
ต้องพิจารณาให้เสร็จภายในสามสิบวัน ...” และมาตรา ๑๗๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับ

มาตรา ๑๘๐ เมื่อวุฒิสภาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญเสร็จแล้ว (๑).....(๒).....(๓) ถ้าแก้ไขเพิ่มเติม ให้ส่งร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญตามที่แก้ไขเพิ่มเติมไปยังสภาผู้แทนราษฎร ถ้าสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๕๓ ...” ซึ่งมาตรา ๕๓ บัญญัติว่า “ร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่ได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาแล้ว ให้นายกรัฐมนตรีนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายภายในสี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้นจากรัฐสภา เพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย และเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับเป็นกฎหมายได้”

ตามคำร้อง ซึ่งเป็นเรื่องที่ประธานรัฐสภาเสนอพร้อมความเห็น พิจารณาประกอบการชี้แจงของผู้เกี่ยวข้อง และเอกสารแล้ว ฟังได้ว่า กระบวนการตราร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. เป็นไปตามกระบวนการตรากฎหมายที่กำหนดไว้ในบทบัญญัติรัฐธรรมนูญดังกล่าวข้างต้น ซึ่งถือได้ว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๕ วรรคหนึ่ง (๓) แล้ว นั้น เมื่อรัฐสภาโดยสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้ยื่นข้อมติให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. พร้อมกับส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไปให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อนายกรัฐมนตรีนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๓ แต่ก่อนที่นายกรัฐมนตรีจะนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวาย สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ตรวจพบว่า ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ที่รัฐสภาเห็นชอบแล้วนั้น มีข้อความคลาดเคลื่อน ไม่สอดคล้องและขัดแย้งกันเอง ในเรื่องการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์พิเศษและอาจารย์พิเศษตามความในมาตรา ๑๘ (๘) กับมาตรา ๕๒ และมาตรา ๑๘ (๕) กับมาตรา ๓๑ (๓) แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ซึ่งความในมาตรา ๑๘ (๘) บัญญัติให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาเสนอเรื่องเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์พิเศษ และมาตรา ๑๘ (๕) บัญญัติให้สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอนอาจารย์พิเศษ ตามลำดับ แต่ความในมาตรา ๕๒ บัญญัติให้สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษ และมาตรา ๓๑ (๓) บัญญัติให้อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอนอาจารย์พิเศษ ตามลำดับ ซึ่งไม่ตรงตามมติของวุฒิสภาที่ให้คงไว้ตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎรทั้งสองกรณี ประธานสภาผู้แทนราษฎรจึงได้มีคำสั่งให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรถอนร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. กลับคืนมาเพื่อแก้ไขให้ถูกต้องตามแนวทางรัฐธรรมนูญ

ประเด็นที่จะต้องพิจารณาวินิจฉัยจึงมีว่า การที่รัฐสภาได้ให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. พร้อมส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อให้นายกรัฐมนตรีนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๓ หากก่อนที่นายกรัฐมนตรีจะนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวาย ได้ตรวจพบปัญหาข้อความที่ขัดแย้งกันในร่างพระราชบัญญัติ รัฐสภาก็จะนำร่างพระราชบัญญัตินั้นกลับคืนมาพิจารณาปรับปรุงให้ถูกต้องสมบูรณ์ก่อนแล้วจึงส่งให้นายกรัฐมนตรีนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๓ ได้หรือไม่

พิจารณาคำร้อง เอกสารตามคำร้องของประธานรัฐสภา และเอกสารประกอบคำชี้แจงของประธานวุฒิสภา รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๕ และครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ ๑๐ และวันอังคารที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ตามลำดับแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า มีความไม่สอดคล้องกันของข้อความในบทบัญญัติบางส่วนเกิดขึ้นในชั้นการพิจารณาของวุฒิสภา โดยในกรณีการแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษ คณะกรรมาธิการวิสามัญ วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมความฯ ในมาตรา ๕๒ แต่มิได้แก้ไขความฯ ในมาตรา ๑๘ (๘) ให้สอดคล้องกัน และการแต่งตั้งและถอดถอนอาจารย์พิเศษก็เช่นเดียวกัน คณะกรรมาธิการวิสามัญ วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมความฯ ในมาตรา ๑๘ (๘) แต่มิได้แก้ไขความฯ ในมาตรา ๓๑ (๗) ให้สอดคล้องกัน อย่างไรก็ตามที่ประชุมวุฒิสภาในชั้นการพิจารณาเรียงลำดับมาตรา ได้มีมติให้คงความในมาตรา ๑๗ (๕) และมาตรา ๕๒ ไว้ตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎร แต่เกิดความคลาดเคลื่อนในการดำเนินการ เพื่อให้ถูกต้องตรงตามมติของวุฒิสภาที่ให้คงไว้ตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎรกล่าวคือการแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษตามความในมาตรา ๑๘ (๘) (ในชั้นการพิจารณาของวุฒิสภาเป็นมาตรา ๑๗ (๘)) กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาเสนอเรื่องเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งและถอดถอน แต่ความในมาตรา ๕๒ (ในชั้นพิจารณาของวุฒิสภาเป็นมาตรา ๕๑) กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษ ซึ่งตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๕๑ วรรคสอง ได้กำหนดให้ศาสตราจารย์พิเศษนั้น พระมหากษัตริย์ทรงโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย ซึ่งสอดคล้องกับความในมาตรา ๑๗ (๘) ที่กำหนดว่าสภามหาวิทยาลัย ...มีอำนาจและหน้าที่ ... พิจารณาเสนอเรื่องเพื่อทรงโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งและถอดถอน ...ศาสตราจารย์พิเศษฯ แต่ในชั้นคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ มีการแก้ไขมาตรา ๕๑ วรรคสอง เป็นว่า...ศาสตราจารย์พิเศษนั้น แต่งตั้งโดยสภามหาวิทยาลัย แต่มิได้ย้อนกลับไปแก้ไขความในมาตรา ๑๗ (๘) ให้สอดคล้องกัน ส่วนการแต่งตั้งอาจารย์พิเศษตามความในมาตรา ๑๘ (๕) (ในชั้นการพิจารณาของวุฒิสภาเป็นมาตรา ๑๗ (๕)) กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจแต่งตั้งและ

ถอดถอน แต่ความในมาตรา ๓๑ (๗) (ในชั้นการพิจารณาของวุฒิสภาเป็นมาตรา ๓๐ (๗)) กำหนดให้อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอน โดยคณะกรรมการวิสามัญฯ ได้เพิ่มความในมาตรา ๑๗ (๕) โดยกำหนดให้สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ในการแต่งตั้งอาจารย์พิเศษ แต่มิได้แก้ไขความในมาตรา ๓๐ (๗) ที่ตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎรกำหนดให้อธิการบดีมีอำนาจหน้าที่ในการแต่งตั้งอาจารย์พิเศษ จึงเกิดปัญหาขัดแย้งกันเอง แต่อย่างไรก็ดี วุฒิสภาได้มีมติให้คงความในมาตรา ๑๗ (๕) และมาตรา ๕๑ ที่เกี่ยวข้องไว้ตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎร

ดังนั้น เห็นว่า การดำเนินการตามมติของวุฒิสภาดังกล่าว ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการตราพระราชบัญญัติ ซึ่งให้อำนาจสูงสุดอยู่ที่รัฐสภา โดยที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๒ บัญญัติให้การตราพระราชบัญญัติจะกระทำได้อีกแต่โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ทั้งมาตรา ๑๕๑ ก็บัญญัติว่า “สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา มีอำนาจตราข้อบังคับการประชุมเกี่ยวกับการเลือกและการปฏิบัติหน้าที่ของประธานสภา รองประธานสภา เรื่องหรือกิจการอันเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวิสามัญแต่ละชุด การปฏิบัติหน้าที่และองค์ประชุมของคณะกรรมการ วิธีการประชุม การเสนอและพิจารณาร่างพระราชบัญญัติและร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ การเสนอญัตติ การปรึกษา การอภิปราย การลงมติ การบันทึกการลงมติ การตั้งกระทู้ถาม การเปิดอภิปรายทั่วไป การรักษาระเบียบและความเรียบร้อย ประมวลจริยธรรมของสมาชิกและกรรมการ และกิจการอื่นเพื่อดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้” ซึ่งเป็นที่เห็นได้ว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๑ ให้สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา มีอำนาจตราข้อบังคับการประชุมเกี่ยวกับการเสนอและพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ รวมถึงกิจการอื่นเพื่อดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญได้ แต่ทั้งสองสภาก็ไม่ได้ตราข้อบังคับเกี่ยวกับการแก้ไขข้อผิดพลาดในการดำเนินการตามมติของวุฒิสภาดังกล่าว แต่อย่างไรก็ดี ซึ่งข้อผิดพลาดนั้นอาจเกิดขึ้นได้ในระหว่างกระบวนการตราพระราชบัญญัติ หากพบว่ามี ความขัดแย้งกันในร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งเป็นความไม่สอดคล้องกันในการดำเนินการให้ถูกต้องตรงตามมติของวุฒิสภาที่ให้คงไว้ตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎร รัฐสภาในฐานะที่เป็นองค์กรให้คำแนะนำและยินยอมในการตราร่างพระราชบัญญัติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๒ เท่านั้นที่จะแก้ไขบทบัญญัติดังกล่าวให้เป็นไปตามมตินั้นให้ถูกต้องสมบูรณ์ตรงตามมติและเจตนารมณ์ที่แท้จริงนั้นได้ การที่จะนำร่างพระราชบัญญัติที่มีข้อบกพร่องไม่สมบูรณ์ขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธยนั้นเป็นการไม่บังควรอย่างยิ่ง โดยเหตุที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๖วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “องค์พระมหากษัตริย์ทรงดำรงอยู่ในฐานะอันเป็นที่เคารพสักการะ ผู้ใดจะละเมิดมิได้” ดังนั้น ปัญหาความผิดพลาดในการดำเนินการตามมติของวุฒิสภาที่เกิดขึ้นดังกล่าว แม้ไม่มีบทบัญญัติรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ว่าจะให้รัฐสภา สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ดำเนินการแก้ไขอย่างไร

ทั้งไม่มีการตราข้อบังคับเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ด้วย ทั้งกรณีก็ได้เป็นปัญหาเกี่ยวกับกระบวนการตราพระราชบัญญัติตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้โดยตรง แต่เป็นความผิดพลาดในการดำเนินการตามมติของวุฒิสภาดังกล่าวแล้ว การที่รัฐสภาได้ให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๕ วรรคหนึ่ง (๓) พร้อมส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อให้นายกรัฐมนตรีดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๓ เมื่อรัฐสภาตรวจพบว่ามีคุณสมบัติไม่สอดคล้องและขัดแย้งกันเองในร่างพระราชบัญญัติและได้ขอรับคืนมาเพื่อปรับปรุงให้ถูกต้องตรงตามมติและเจตนารมณ์ที่แท้จริงของวุฒิสภา รัฐสภาย่อมสามารถแก้ไขได้เฉพาะส่วนที่ไม่สอดคล้องนั้น เท่านั้น การที่รัฐสภานำร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวกลับคืนมาจากสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี จึงยังถือไม่ได้ว่ารัฐสภาได้ส่งร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ที่ถูกต้องตรงตามมติของรัฐสภาที่ให้ความเห็นชอบแล้วตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๕ วรรคหนึ่ง (๓) ไปให้นายกรัฐมนตรีนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๓ แต่อย่างใด

อาศัยเหตุผลดังกล่าว จึงวินิจฉัยว่า การที่รัฐสภาได้ให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. พร้อมส่งร่างพระราชบัญญัติไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อให้นายกรัฐมนตรีนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๓ หากก่อนที่นายกรัฐมนตรีจะนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวาย ได้ตรวจพบปัญหาข้อความที่ขัดแย้งกันในร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งเป็นความไม่สอดคล้องในการดำเนินการให้ถูกต้องตรงตามมติของวุฒิสภาที่ให้คงไว้ตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎรเฉพาะมาตรา ๑๘ (๕) และมาตรา ๕๒ รัฐสภาในฐานะที่เป็นองค์กรให้คำแนะนำและยินยอมในการตราร่างพระราชบัญญัติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๒ ย่อมจะนำร่างพระราชบัญญัตินี้กลับคืนมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์ตรงตามมติของวุฒิสภาเฉพาะประเด็นที่ไม่สอดคล้องกันตามคำร้องดังกล่าวนี้เสียก่อนแล้วจึงส่งให้นายกรัฐมนตรีนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๓ ต่อไปได้

นายศักดิ์ เตชาชาญ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ